

Súd: Okresný súd Nitra  
Spisová značka: 17Csp/115/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113238715  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová  
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4113238715.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v zastúpení TOMÁŠ KUŠNÍR. s.r.o, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému v 1. rade: H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. S. - K., E. XX/XX, a v 2. rade: Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. S., B. S. Y. 8, v zastúpení M. kancelária Gabriel Orlik, s.r.o., so sídlom Topoľčianky, Žitavanská 20, o zaplatenie sumy vo výške 6.509,16 eur s príslušenstvom takto

### rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému v 1. rade sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Žalovanému v 2. rade sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca.
- IV. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

### odôvodnenie:

1./ Právny predchodca žalobcu sa žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade na zaplatenie sumy vo výške 6.509,16 eur s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu so žalovaným v 1. rade uzatvoril dňa 13.12.2004 L. č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky a na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému v 1. rade peňažné prostriedky a žalovaný v 2. Rade prevzal na seba ručiteľský záväzok..

Predmetná zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovaným úver vo výške 9.958,18 EUR, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 132,84 EUR vždy k 10. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 10.12.2010 do 10.12.2014 v počte 49 a celkovej výške 6.509,16 EUR.

Splátky pôvodne splatné od 20.02.2012 do 10.12.2014 sa stali splatnými dňa 13.02.2014 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 15.346,63 EUR, ktorá pozostávala z istiny 13.800,37 EUR, riadneho úroku 440,89 EUR, úroku z omeškania 1.093,41 EUR a ostatného príslušenstva 11,96 EUR v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

2./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o postúpení pohľadávok, Zmluvu, Všeobecné obchodné podmienky, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

3./ Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4./ Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2011 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku voči žalovaným na žalobcu. Postupca a žalovaný v 1. rade uzatvorili dňa 13.12.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol postupca žalovanému v 1.rade peňažné prostriedky v sume 300.000,- Sk. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností upravovala predmetná zmluva a taktiež všeobecné obchodné podmienky.

Žalovaný v 2. rade prevzal na seba dohodou o ručení zo dňa 13.12.2004 ručiteľský záväzok. Pohľadávka nebola splácaná v zmysle zmluvy, čo vyplýva z predloženej platobnej histórie a taktiež vyjadrenia žalobcu zo dňa 31.10.2018 kde je pohľadávka bližšie špecifikovaná. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 15.346,63 eur a pozostávala z istiny 13.800,37 eur, riadneho úroku 440,89 eur, úroku z omeškania 1.093,41 eur a príslušenstva v sume 11,96 eur.

Príslušenstvo a úroky z omeškania do postúpenia pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 10.12.2010 do 10.12.2014 v počte 49. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 10.12.2014 sa stali splatnými 13.2.2012 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Žalobca si zároveň uplatňuje zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok a zo splátok, ktoré sa stali splatnými dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

K odporu žalovaného v 2. rade uviedol, že žalobca nemôže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a právny predchodca žalobcu nemohol postúpiť nezosplatený úver resp. splátky, ktoré sa ešte nestali splatnými v znení § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná.

Zákonodarca v predmetnom ustanovení rozlišuje dva pojmy a to pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete použije pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca identifikoval aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame.

Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku, možno tiež vyvodiť z druhej vety predmetného ustanovenia. Taktiež poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.1.2017 spisová značka XXCo/XX/XXXX, Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.6.2016 spisová značka 5Co/228/2016, Krajský súd v Banskej Bystrici spisová značka 15Co/511/2015 zo dňa 9.12.2015.

V ustanovení § 89 ods. 1 Zákona o bankách, pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení Zákona o bankách, pričom v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevylučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, čiže zmluvné strany si dohodli postúpenie odchyľne od zákonného ustanovenia § 92 odsek 8 zákona o bankách. Možnosť odchyľnej úpravy potvrdili viaceré krajské sudy vo svojich rozhodnutiach, napríklad Krajský súd v Prešove spisová značka 10Co/76/2016 zo dňa 7.12.2016, Krajský súd v Prešove spisová značka 19Co/2/2016 zo dňa 2.5.2017.

Poukázal na oznámenie o postúpení pohľadávok, ktoré bolo predložené spolu s podacím hárkom pri žalovanom 1 a žalovanom 2, ktoré možno považovať za výzvu v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Pokiaľ sa týka vyjadrenia žalovaného 1 uvádzame, že sa splátkam nebránime, ale teda žalovaný neuviedol ich výšku.

5./ Žalovaný v 1. rade O. V., na pojednávaní uviedol, pôžička sa zobrala, splácal ju, bola poistená. Dňa 16.10.2005 si veľmi špatne zranil nohu, zlomil si nohu a hneď bol prevezený do nemocnice, vtedy zostal aj bez príjmu, ale podstatné je, že úver bol poistený a poisťovňa mala platiť predmetný úver.

On napísal poisťovni, že maróduje, aby za ňu uhradili predmetnú pôžičku. Poisťovňa ho požiadala, aby som predložil papiere od ošetrojúceho lekára, ohľadom výkonov, ktoré absolvoval v nemocnici, tieto papiere im poslal.

Zhruba za 2 týždne mu bolo oznámené, že predmetnú zmluvu za neho platiť nebudú, že maródku zaslal oneskorene, pričom bol stále ešte hospitalizovaný v nemocnici a že to mal poslať do 3 dní, čo vlastne

nemohol. Vyše roka bol práceneschopný, tým pádom nemohol splácať ani svoje najnutnejšie veci, nieto ešte pôžičku. Je zamestnaný, pracuje ako automechanik, príjem sa pohybuje okolo 500 až 540 eur. Žalovaný v 1 rade na otázku právneho zástupcu žalobcu, či mu boli doručované nejaké výzvy zo Slovenskej sporiteľne uviedol, že on neobdržal žiadne výzvy, výzvy obdržal len od nich.

6./ Právny zástupcu žalovaného v 2. rade, na pojednávaní uviedol, že vo veci uvádzam 3 právne námietky k veci.

1/ nedostatok aktívnej legitímácie tak, ako bola špecifikovaná v odpore, pričom poukazuje na ustálenú rozhodovaciú prax súdov SR, napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 6Co/507/2016 v ktorom sú citované ďalšie 4 rozhodnutia, na ktoré sa tento Krajský súd odvolával, pričom tento spor bol veľmi podobný tomuto, keď aj žalobca bol rovnaký a tak isto tam bola zmluva o úvere s ručiteľskou dohodou z obdobného obdobia.

Tak isto poukazuje na rozsudok KS v Košiciach 5Co/295/2017, ktorý na tretej strane citoval ďalších 16 podobných rozsudkov vo veci, pričom vo svojom odôvodnení bola vec správne posúdená podľa § 39, § 524 ods. 1, ods. 2, § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 92 odsek 8 Zákona o bankách.

2/ poukazuje na to, že žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, toto mohla len banka a to v súlade s poukazom na všeobecné obchodné podmienky banky, ktoré boli priložené k žalobe ako aj s poukazom na judikát Okresného súdu Bratislava IV 40C/364/2015. Má za to, že žalobca nepreukázal, že by došlo k písomnej výzve banky, v ktorej by bola určená lehota 90 kalendárnych dní na zaplatenie nezaplateného záväzku.

3/ ďalej vzniesol námietku premlčania s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko v tomto prípade premlčanie sa odvíja od splatnosti najstaršej omeškanej splátky. Aj z prílohy č.1 zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2011 je zrejmé, že počet dní omeškania v tom čase bol 1531 dní, pričom žalovaný v 1.rade tvrdí, že to bolo ešte viac, že vlastne neplatil od roku 2005 a jemu z tohto výpočtu vyšlo, že posledná splátka bola zaplatená v roku 2007.

K uvedenému poukazuje aj na judikát Krajského súdu v Trenčíne 4Co/410/2016 a mám za to, že už aj zo žaloby je zrejmé, že žalobca nesprávne použil v tejto veci obchodný zákonník, pričom nakoľko ide o spotrebiteľský spor má sa hľadiť naň tak, že sa má použiť ustanovenie Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa a preto navrhol, aby súd žalobu zamietol.

7./ Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predmetným spisom a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

8./ Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný v 1. rade uzavreli dňa 13.12.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 300.000,- Sk ( 9.958,17 eur), spolu so 9,80 % úrokom, ktorý mala žalovaný splácať mesačne k 10. dňu v mesiaci vo výške 4.002,00Sk ( 132,84 eur), počnúc prvou splátkou 10.01.2005 a s konečnou splatnosťou úveru 10.12.2014. Tieto skutočnosti v predmetnom konaní neboli sporné.

Právny predchodca žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., vyzval žalovaného výzvou zo dňa 25.01.2012 k splateniu omeškanej sumy vo výške 15.619,13 eur a to do 15 dní od doručenia predmetnej výzvy. Doručenka ohľadom predmetnej výzvy sa v spise nenachádzala, resp. nebola žalobcom predložená. pričom aj toto tvrdenie žalobcu bolo v konaní sporné.

Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela dňa 13.12.2004 so žalovaným v 2. rade Dohodu o ručení, v ktorej žalovaný v 2. Rade vystupuje ako ručiteľ.

9./ Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10./ Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

11./ Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

12./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13./ Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

14./ S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15./ Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16./ Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17./ Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18./ Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

19./ Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20./ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21./ Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22./ Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23./ Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

24./ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25./ Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

26./ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27./ Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

28./ Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom k 4.11.2009, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29./ Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

30./ Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

a) prijíma vklady a

b) poskytuje úvery

c) a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

31./ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom nie je dôvodná.

32./ Čo sa týka uplatneného nároku zo strany žalobcu, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

33./ Predmetom sporu bolo zaplatenie žalovanej sumy vo výške 6.509,19 eur, zákonných úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.509,16 eur od 14.02.2012 až do zaplatenia.

34./ Súd uvádza, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo205/2009).

35./ Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

36./ Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu.

Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“

Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou zo dňa 22.12.2011 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.

Nakoľko dodržanie tohto postupu, ktorý je predpokladom pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, zo strany žalobcu nebolo preukázané, žalobca ako aj právny predchodca žalobcu do spisu nezaložil relevantné doklady preukazujúce opodstatnenosť uplatňovaného nároku, súd bol nútený konštatovať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a následným postúpením na ďalšieho žalobcu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

Zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách treba ohľadom inštitútu postúpenia pohľadávky považovať za lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka (konkrétne § 524 Občianskeho zákonníka). Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu.

Zmluva o postúpení pohľadávok z 22.12.2011 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.

Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Súd poukazuje tiež nato, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať.

Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru a vzhľadom na to, žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

Na základe tejto skutočnosti potom nie je daná vecná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie si danej pohľadávky pred súdom.

37./ Z obsahu spisu nevyplýva, že postupca ukončil záväzkovo - právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej, ani že bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, vypovedaná zmluva alebo že došlo k odstúpeniu od zmluvy. Tieto skutočnosti neboli preukázané ani voči žalovanému v 2. Rade ako ručiteľovi.

Žalobca nepredložil súdu doklady, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali, pričom povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť v predmetnom konaní spočíva na žalobcovi, súdu neprináleží zaobstarávať si z vlastnej iniciatívy dôkazy preukazujúce dôvodnosť žaloby. K predčasnemu ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 25.01.2012, pričom predmetný úver sa stal splatným ku dňu 25.01.2012.

Z neplatného postúpenia pohľadávky nesvedčí mu právo, ktorého sa domáha v žalobe a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu zamietol.

V danej veci súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co 295/ 17 zo dňa 30.11.2017, 9Co 370/17 zo dňa 21.02.2018, 7Co 981/15 zo dňa 28.02.2017 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co 219/2016, zo dňa 08.12.2016.

38./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný v 1. rade bol síce v konaní úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ale pretože mu žiadne trovy konania nevznikli, náhradu trov si neuplatňoval.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 2. Rade bol v konaní úspešný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania.

39./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

## **Poučenie:**

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že ( § 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej ( § 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania ä § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.